

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.683 van 19 november 1997
in de zaak A. 72.312/X-7092.**

In zake : Greta MERTENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

1. de gemeente LONDERZEEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

tussenkommende partij :

Jan VAN DEN BRANDE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VERBAANDERD,
kantoor houdende te 1850 GRIMBERGEN,
Platanenlaan 6.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Greta MERTENS
op 2 december 1996 heeft ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
9 september 1996 van het college van burgemeester en
schepenen van de gemeente Londerzeel waarbij aan Jan
VAN DEN BRANDE de bouwvergunning wordt verleend voor de
afbraak en het heropbouwen van een rundveestel op een
perceel gelegen Linde 46, kadastraal bekend Sectie E,
nr. 461 k;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 september 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS, verschijnt voor verzoekster, van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat F. LAFONTAINE die, loco Advocaat J. VERBAANDERD, verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat Jan VAN DEN BRANDE met een verzoekschrift van 19 december 1996 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster, die eigenaar en bewoner is van een woning gelegen te Londerzeel, Linde 44, naast het bouwperceel, in een vijfde middel onder meer de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen "doordat in de bestreden vergunning als motief enkel het advies van de gemachtigde ambtenaar werd opgenomen en zelfs niet wordt verwezen naar de notulen van het college van burgemeester en schepenen, terwijl een loutere overname van het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar in de vergunningsbeslissing (...) geen onderdeel vormt van de eigen motiveringsplicht die de gemeente als bestuur met beslissingsbevoegdheid heeft, doch daardoor voldoet de gemeente enkel aan het gestelde in artikel 45, § 4, van de stedenbouwwet, waarin de verplichting is opgenomen om het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar over te nemen";

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt "dat het door de 'stedenbouwwet' (Wet 29.03.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw) opgelegde formulier A, volledig volgens de gestelde voorwaarden werd ingevuld";

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt "dat in casu het besluit voldoende werd gemotiveerd";

Overwegende dat de bestreden beslissing verwijst naar de aanvraag, de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, de gemeentewet en het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen, gewijzigd bij koninklijk besluit van 16 december 1981; dat zij voorts vaststelt dat er voor het gebied waarin het perceel begrepen is, geen door de Koning goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat en dat het perceel evenmin gelegen is binnen het gebied van een behoorlijk vergunde verkaveling; dat zij overweegt dat de aanvraag onderworpen werd aan de speciale regelen van openbaarmaking, zoals bepaald bij het koninklijk besluit van 6 februari 1971, dat drie bezwaarschriften zijn ingediend, dat het college daarover heeft beraadslaagd en beslist; dat zij tenslotte het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar vermeldt; dat de bestreden beslissing geen redenen van het college van burgemeester en schepenen bevat;

Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat elke bestuurshandeling de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die eraan ten grondslag liggen;

Overwegende dat artikel 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalt dat zolang voor het gebied waarin het goed begrepen is, geen door de Koning goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, de vergunning niet kan worden verleend dan op eensluidend advies van de door Minister gemachtigde ambtenaar of

ambtenaren van het bestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, "de gemachtigde ambtenaar" genoemd, dat de vergunning het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar moet overnemen, dat de gemachtigde ambtenaar nagaat of zijn advies in acht genomen werd en, zo niet, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen schorst;

Overwegende dat de bij de genoemde wetsbepaling aan het college van burgemeester en schepenen opgelegde verplichting het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar over te nemen in de beslissing waarbij het over de bouwaanvraag beslist, ertoe strekt het toezicht van de gemachtigde ambtenaar op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen mogelijk te maken; dat de gemachtigde ambtenaar immers op zicht van de vergunning moet kunnen nagaan of deze overeenstemt met het gegeven advies en, zo niet, of er grond is de vergunning te schorsen; dat evenwel het feit dat op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen door de gemachtigde ambtenaar controle wordt uitgeoefend, dit college ervan niet ontslaat zich een eigen opvatting te vormen en te onderzoeken of een bouwaanvraag de behoorlijke aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt en of aan de eisen gesteld ter waarborging van die goede aanleg -door het college beter gekend dan door de gemachtigde ambtenaar- is tegemoet gekomen; dat het college van burgemeester en schepenen, doordat het over een eigen beslissingsbevoegdheid beschikt, ertoe gehouden is zijn eigen redengeving te doen kennen; dat, in het geval dat het college van oordeel is dat, wat hem betreft, de redenen vervat in het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar het verlenen van de vergunning verantwoorden, de motiveringsverplichting op zijn minst vereist dat het college van burgemeester en schepenen dit in zijn beslissing over de bouwaanvraag

dan ook met zoveel woorden vermeldt; dat dit terzake niet het geval is; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de Raad van State zich houdt aan de beschikking van 20 augustus 1997 van de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, zetelend in kort geding, waarbij de staking van alle werken op het bouwperceel werd bevolen totdat de Raad van State over het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bouwvergunning uitspraak heeft gedaan; dat deze beschikking zegt voor recht dat verzoekster door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een ernstig nadeel lijdt; dat voorts niet wordt betwist dat het nadeel tevens moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Jan VAN DEN BRANDE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 9 september 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel waarbij aan Jan VAN DEN BRANDE de bouwvergunning wordt verleend voor de afbraak en het heropbouwen

van een rundveestaf op een perceel gelegen Linde 46,
kadastraal bekend Sectie E, nr. 461 k.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negentien november
1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	D. MOONS,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.